

KOCAOĞLU, İZMİRLİDEN KEPÇEYLE ALIYOR, İŞÇİSİNE ÇAY KAŞIĞININ UCUYLA VERİYOR!

Sosyal bir belediyecilik anlayışında olduğu iddiasında bulunan CHP'li Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'nun yönetimindeki ESHOT, zaten yüksek olan ulaşım ücretlerine bir zam daha yaparak İzmir'in hayatını daha da çekilmez kıldı. Belediye, ulaşım ücretleri üzerinden yeterince kazanmıyormuş gibi zam üstüne zam yağıdırıyor. Geçen Haziran ayında İZELMAN ve İZENERJİ işçilerinin toplu sözleşme görüşmelerini masada tıkayan, grev aşamasına zorlayan, üstüne üstlük de YHK kuruluna başvuran, işçiye üç kuruş zammı çok gören Kocaoğlu, verdiği üç kuruşun bile acısını İzmitliden çıkarıyor. Gerek kendi işçisini toplu sözleşme döneminde düşünmediğini gösteren gerekse de yaptığı bu zamlarla İzmir'de yaşayan işçileri de düşünmediğini kanıtlayan bu belediye ve

başkanının sosyal belediyecilik masallarına kanmamalıyız. CHP'li İzmir belediyesi bunu yapıyor da AKP'li belediyeler farklı mı davranıyor? Tabi ki hayır! Özü itibariyle patron partileri olan bu partiler işçinin isteklerine gelince ekonominin kötüye gittiğinden bahsederler ve kemer sıkamak gerektiğini söylerler. Ne hikmetse sıkılan kemerler de hep biz işçinin, emekçinin kemeri olur. Madem zor durumda olan bir ekonomi var. O zaman neden işçinin hayatını daha da zorlaştırıyorsunuz? Maaşlara zam istendiğinde eliniz cebinize gitmezken, ulaşım zammı gündeminize aldığınızda elinizin ayarı olmuyor. Velhasıl kelâm, Kocaoğlu'nun ve CHP'nin işçi dostu olmadığı, tipik patron partilerinden biri olduğu bir kez daha tescillenmiştir.

SIRA, İŞÇİYE GELİNCE, AKP DE BİR CHP DE!

Hükümetin gezi protestolarını büyük bir şiddetle engellemeye çalışmasıyla DİSK ilk olarak 5 Haziran'da iş bırakacağını duyurmuştu. O gün, Türkiye'de iki belediye başkanının işçi düşmanı tutumu ayan beyan ortaya çıktı: Melih Gökçek ile Aziz Kocaoğlu.

Başka bir konuda yan yana getirilmeniz mümkün olmayan bu iki insan, konu işçi sınıfının kendi gücünü ortaya koyması, "ben de varım" demesi olunca bir anda ağız birliği etmiş gibi demeçler verdiler. Kocaoğlu'nun durumu bir açıdan farklıydı; yapılan grev, hükümetin kamu alanlarını yağmasıyla başlayıp, uyguladığı polis terörüne kadar bir dizi politikasına karşıydı. Ancak sözde emekten yana CHP'nin belediye başkanı işçilere tehditler savuruyordu.

Kocaoğlu, işçi düşmanı tutumunu son grev sürecinde de gösterdi. Genel-İş, 12 Eylül'den kalma kanuna göre "grev yasağı" kapsamında olan işyerlerinde grev kararının dışında tutmasına rağmen Yüksek Hakem

Kurulu'na (YHK) başvurdu. Burada sözde "demokrat" başkan 12 Eylül yasalarına sığınıp, bunun için AKP hükümetinin sıkça yaptığı gibi varolan hukuku istediği yöne çekti. İçinde bakanlıktan, yargıdan, patronların konfederasyonundan atanan üyeler ile çoğunluğu patron yanlısı olan kurul da istenen kararı çıkarttı. İşte size işçiye karşı AKP-CHP işbirliği!

Grev sürecinde bu işbirliğine bir de Genel-İş'in süreci iyi takip etmemesi eklendi. Sendika, çalışma bölge müdürlüğünde YHK'na yapılan başvuruları takip edip, başvurunun ele alınmasına itiraz etmeliydi. THY örneğinde görüldüğü gibi hükümetin dahi grev kırılcılığına katıldığı bir ülkede hukuki süreci daha dikkatle ele alıp, her ihtimali düşünerek işçileri her aşamada bilgilendirmeliydi.

Yaşanılan grev süreci, artık bu patron yanlısı partilerden kopup, daha mücadeleci sendikacılara yetki vermemiz gerektiğini gösteriyor.

GÜN, TÜM BEL-SEN'E SAHİP ÇIKMA GÜNÜDÜR !

1990 senesinde kurulan Tüm Bel-Sen'in 23 yıllık genel başkanı Vicdan Baykara ve etrafına topladığı genel merkez ve il şubeleri düzeyindeki yöneticiler, işyerlerinde belediyeler ve bağlı kurumların bürokratlarıyla, müdür ve daire başkanlarıyla kapalı kapılar ardında toplantılar yaptı. Yeni bir sendika kuracaklarını ve bu sendikayı bir ileri aşamada Birleşik Kamu-İş'e bağlı, aynı işkolunda örgütlü Yerel-İş sendikası ile birleştireceklerini dillendirdiler. Ve bunların hepsini başkanlık, genel merkez yöneticiliği ya da şube başkanlığı gibi en üst düzey makamları işgal etmişken yaptılar. Ardından Eylül başında istifa ederek işyerlerinde yeni kurdukları sendika Tüm Yerel Sen'in toplantılarını yaptılar. KESK'in ve yerel yönetim kamu emekçileri mücadelesinin yegane örgütü olan Tüm Bel-Sen'in altını orada en fazla sorumluluk, mücadeleye önderlik gerektiren görevlerden birinde iken oymaya çalıştılar ve hala çalışıyorlar.

Düne kadar en üst kademelerinde uzun yıllardır buldukları sendikayı; KESK'i ve sendikalarını kötülemek ve emekçilerin ortak mücadelesini baltalamak için mücadeleci sendikalara devletin, patronların ve onların yandaşı sendikaların söylemi olan bölücülük, teröristlik ithamlarıyla en kolay yoldan eleştiriyorlar.

ASIL MESELE KOLTUK SEVDASI

Asıl neden 2011'de yapılan Tüm Bel-Sen'in son genel kurulunda sendika içi demokrasinin işlenmesi, bürokratikleşmeye karşı önlem alınması ve mücadeleci bir sendika için tüzüğe koyulan ve tabanın temsiliyetini arttıran nispi temsil ilkesi değiştirilmezse az farkla kazanmış ta olsalar yöneticiliklerin tamamını alamayacak ve koltukları paylaşacak olmaları, sendikayı kendi çiftlikleri gibi kullanamayacaklarını görmeleri ve 2 dönem üst üste görev alanın üçüncü dönem aday olamayacak olmasıdır. Kendilerinin de oy vermiş olduğu bu kararların değiştirilmesi için tüzük kongresi yapma arzuları kabul edilmedi, ardından değişikliklerin iptali için kongreden 2 sene sonra yöneticilik yaptıkları sendikaya karşı dava açtılar, fakat olumlu sonuç alamadılar.

Nitekim esas gidiş nedenlerinin ikbal düşkünlüğü olduğu ve kendi çıkarları için yılların mücadelesini böleceklerinin açığa çıkması ardından adına çalışma yaptıklarını iddia ettikleri Tüm Bel-Sen içindeki CHP eğilimli insanlardan oluşan Sendikal Birlik grubundan da, mücadeleye Tüm Bel-Sen çatısı altında devam etme kararında olanlar tarafından ihraç edildiler.

YENİ BAYKARA'LARIN OLUŞMASINI ENGELLEMEK İÇİN NE YAPMALI?

Yeni kurulan Tüm Yerel Sen ve fırsattan istifade örgütlenme atağına geçmeye çalışan Kamu Sen'e bağlı Türk Yerel Hizmet Sen'e gidebilecek olan emekçileri sendikada tutabilmek için gidenlerin kişisel çıkarlarından hareketle gittiği, politik eleştirilerin yalnızca buna kılıf olduğu bıkmadan anlatılmalıdır.

Sendikal mücadele tarzının değiştirilmesi ise uzun vadede Tüm Bel-Sen için yegane kurtarıcıdır. Bu tarz, sendikayı emekçilerin gündemine taşımak, işyerlerinde soluk alan bir hale getirmektir. Koltuk sevdalılarının sadece sendikal demokrasiyi uygulamayarak değil tabanın sesinin az bile olsa duyulmasını istemediklerinden tüzükteki kurulları bile işletmeyerek felç ettikleri sendikayı

hem yeniden kurullarını sağlıklı şekilde işleten, hem de bülten, komite vb. çeşitli araçlarla işyerlerinden yönetime mücadeleyi ören bir yeni hatta oturtmalıyız. Giden yöneticilerin yıllar içinde Tüm Bel-Sen'in tarzı haline getirmeye çalıştıkları kafa kol ilişkileri ile insan örgütleme, belediye başkanları, daire başkanları, müdürlerle kapı arkalarında üyelerden habersiz pazarlıklar yapma anlayışı aşılmalı, görüşmeler asıl gücünü üyelerden alan komitelerle yapılmalı ve üyelere geri bildirim yapılmalıdır. Sendika gelir giderleri bütün üyelere açık şekilde periyodik olarak hem sendikada hem de işyerlerindeki panolara asılarak ilan edilmelidir. Sendika yöneticiliğinin meslek haline gelmesi ve yeni Vicdan Baykara'ların oluşması ancak bu yollardan engellenebilir.

TÜM YEREL SEN VE ANLAYIŞI, GERÇEKTEN YENİ Mİ?

Ayrılanların birleşmesiyle sanki yeni bir sendikaymış gibi lanse edilen Tüm Yerel-Sen ismi değiştirilen Yerel-İş'tir. Birleşik Kamu-İş Konfederasyonuna bağlı bu sendika; 2007'de Çankaya Belediye Başkanı Muzaffer Eryılmaz

zamanında işveren talimatıyla Tüm Bel-Sen'in mücadelesini kırmak amacıyla ve "Tüm Bel-Sen ve KESK' in bölücü olduğu" argümanı ile örgütlendi. Kuruluştan bu yana bin üyeden fazla emekçiyi bünyesine katamadı. Gidenlerin Yerel-İş'in isminin neden kendi katılımları ardından değiştirildiğini ve Tüm Bel-Sen'e bu kadar benzetildiğini açıklamaları gerekmektedir. Emekçiyi asıl bölücü şovenist politikalar uygulayan Yerel-İş sendikası kadar bile olamayacakları, kendileri

Tüm Bel-Sen'de bürokrat koltuklarındayken onlara tepkilerinden istifayı basıp Yerel-İş'e geçmiş olanların tepkilerinden bile kendini belli etmiştir.

Tüm Bel-Sen, bugün kendisine terörist suçlaması yapan sendikal anlayışlar tarafından, 12 Eylül yasaları müsaade etmezken "sendika yasaktır ancak dernek kurulabilir" denilerek engellenmeye çalışılan, yerel yönetimlerde ilk toplu sözleşmeyi imzalamış, yerel yönetim kamu emekçileri mücadelesini tırnaklarıyla kazıyarak, şehitler vererek, türlü bedeller ödeyerek var etmiş bir sendikadır. Kamu emekçilerinin ortak mücadeleye en çok ihtiyaç duyduğu bu zamanda kişisel hırs, makam ve çıkar peşinde olanların peşinden gitmek AKP'nin ekmeğine yağ sürmektir. Tüm-Bel-Sen'i bitirme projelerini yıllardır çok gördük, gün kişisel çıkar peşinde koşmadan sınıf sendikacılığı yapma, Gezi'yle ayağa kalkan halkın ve en başta gençliğin mücadele ruhunu sendikal mücadeleye taşıma, sendikamızı yalnız bırakma değil, sahip çıkma, yeniden ayağa kaldırma günüdür.

İZELMAN'da ve GENEL-İŞ'te neler oldu?

Geçtiğimiz Haziran ayında, İzelman ve İzenerji'nin toplu iş sözleşmelerinde benzerine az rastlanır bir şekilde sendika işverenle ortaklaşa işçisini, zamanında Süleyman ÇELEBİ'nin koltuk uğruna işçiyi sattığı gibi, sattı. Aslında ilk kez sendika, çıkarı uğruna işçisini işverene peşkeş çekmiyor ama bu sefer çok bariz, çok basit bir düzen içinde, işçisinin gözünün içine bakarak alelade kandırarak yaptı bunu.

Bir süredir devam eden İzelman toplu sözleşmesinde, sendika %40 ve %20 eksik ücretle çalıştırılan işçilerin bu kesintilerinin ya tamamen ya da büyük oranda kalkacağını ve bunun için tüm mücadelenin verileceğini söyleyerek işçilere söz vermiş, kesintisizler için ise %15'den aşağı bir zamma imza atmayacaklarını söylemişlerdi. Bunları söylemeleri bu ücretlerden rahatsız oldukları için değildi aslında, işçiden yana baskının giderek artmasından kaynaklı böyle bir söz vermek zorunda kalmışlardı. Fakat %40 kesintili sosyal haklarda %70'e varan kesintili çalışan bu işçilerin, bu şartlarla işe alınmasının altında kimin imzası vardı? Tabiki o zamanlar DİSK'in başında işçisini koltuk sevdasına satmış Süleyman ÇELEBİ, şimdiki Genel Başkan Kani BEKO, 1 No'lu Şube Başkanı Fikret OCAK. Şimdiki sözleşme sürecinde o dönem bütün bu haksızlıkların baş sebepleri, şimdi sözde bu şartların iyileştirilmesi için mücadele edecekti. Size ne kadar inandırıcı gelir işçiye de o kadar inandırıcı gelmişti. Sonuç ise beklenenden çok daha kötü oldu.

Aziz KOCAOĞLU tam bir işçi düşmanı edasıyla sözleşmeye yanaştı, kesintisiz, %20, %40 kesintilere sırasıyla %8, %10, %12'lik zamlar veriyor ve bu zamlardan tek puan bile artış yapmıyordu. Sendika Aziz KOCAOĞLU'nu ikna edemeyince, burada ikisini de aklayabilecek yeni bir çözüm aramaya başladılar. Bu arayış emsali belkide görülmemiş bir planla sonuçlandı. Aziz KOCAOĞLU tek taraflı yüksek hakeme başvurmuş, sendika ise bunu işçiden saklamıştı. ESHOT şoförlerinin iş bırakma eylemleri devam ediyor, kılık kıyafet sakal eylemleri de yaklaşık 2 aya yakındır sürüyordu. Aziz KOCAOĞLU işte bu iş bırakma eylemlerini bahane ederek yüksek hakeme tek taraflı gidiyordu. 26 Temmuz akşamı yüksek hakemin sözleşmeyi sonlandırdığı haberi geldi. Sözleşme %8, %10, %12 zamları sonuçlanmıştı. Bu zamana kadar maaşlarda tüm grup çalışanları için tek şey ifade ediyordu, günlük yevmiyeye 5 tl zam.

Haberi alan işçiler akşam saatlerinde DİSK sendikası önünde toplanmaya başladı. Yuhlamalar, ısıklar kesilmiyor, gitgide kalabalık artıyordu. Bu arada 1 No'lu Şube Başkanı Fikret OCAK gizli gizli sendika binasından kaçacakken yakalanmış, geri içeri girmek zorunda kalmıştı. Fakat ikinci kaçış denemesi başarılı olmuş ve sendikanın çoğu şube başkanları sendikadan ve işçinin öfkesinden kaçmak zorunda kalmışlardı, tek bir açıklama bile yapamadan. Sendikada tek kalan şube yöneticisi ise İzenerji Şube Başkanı Taner ŞANLI'ydı. O da, daha İzenerji sözleşmesinin bitmediğini ve sürecin devam ettiğini söyleyip kendi grubunu sakinleştirmeye çalışıyordu ve eğer İzenerji sözleşmesi de İzelman gibi biterse istifa edeceğini haykırıyordu. Ertesi gün İzenerji sözleşmesi de aynı fiyaskoyla bitmiş 'tabiki' kimse istifa etmemişti. Bina önünde toplanan kalabalık kendilerine sendikadan hiçbir açıklama

yapılmamasından dolayı gitgide öfkeleniyordu. Bu arada sendikada başka bir ismin daha olduğu haberi geldi, DİSK Genel Başkanı Kani BEKO. İşçiler, Kani BEKO'nun içeride saklandığını haberini alınca hızla sendikanın içine doğru harekete geçtiler. Bir grup sendikacı ve içinde 4. Bölge sendika temsilcilerinin de olduğu bir grup içeriye baktıklarını fakat kimsenin içeride olmadığını söylemeye çalıştılsa da işçiyi kandıramadılar. İşçinin içeriye girip Kani BEKO'yu oradan çıkarması zor olmadı. Dışarı çıkmak zorunda kalan Kani BEKO'nun işçiden ne kadar korktuğu belliydi.

Kani BEKO sendika önünde yaptığı yalan rüzgarı gibi esen açıklamalarında, işçiler isterse bu sözleşmenin kabul edilmeyip eylemlerin süreceğini, yarın tüm garajların kapatılıp eyleme devam edileceğini, mevcut yüksek hakemin yaptığı sözleşmede imzası varsa istifa edeceğini, yüksek hakeme gidilmesinin neden işçiye söylenmediği neden bunun afişe edilip eylemlerin bu yönde yoğunlaştırılmadığı sorulduğunda ise neden söylenmediğini bilmediğini, yüksek hakemin tek taraflı karar vereceğini bilmediğini söylemiş ve tam bir sendikal fiyaskoya imza atmıştır. İşçilerin kendisine yönelik yuhalamalarına ve tepkilerine karşılık tek cevap verememiş ve işçilerin öfkesini dağıtmak için yine taktiksel bir oyun oynamıştır.

Gece 03.00 belediye önüne yürüyüş ve belediyenin önünde bekleyiş taktiği.

Basmane'den Büyükşehir Belediyesi önüne yürüyerek, gecenin o saatinde kitlenin yavaş yavaş dağılacağını, eylemlere katılmış herkes az çok bilir. Belediyenin önünde işçiye açıklama yapabilecek kimsenin olmadığını düşünürsek, bu mantıksız kararın hangi amaçla yapıldığını anlayabiliriz. Bu kararın nedeni, hem tek hedefin artık işçi düşmanlığı tescillenmiş Aziz KOCAOĞLU olduğunu göstermek hem de oraya yürürken kitlenin dağılacağını bilmeleridir. Nitekim öyle de olmuştur, gece 03.00 civarı belediye önünde Kani BEKO'yla birlikte toplanan kalabalık, 04.00 civarı dağılmaya başlamış, Kani BEKO da fırsattan istifade 04.30 civarı orayı terk etmiştir.

Fakat işçinin tepkisi yine bazı şeyleri ortaya çıkarmış, tüm sendikacılar işçinin güvenini tekrar kazanmak amaçlı birbirlerini suçlayıp kendini aklama peşine düşmüşlerdir. Kani BEKO, 1. No'lu Şube Başkanı Fikret OCAK'ı suçlamış, iş bırakma eyleminin bilgisi dışında yapıldığını ve eylem günü saklanmakla, telefonlarını açmamakla itham etmişti. Fikret OCAK ise hepsini Kani BEKO'nun bilgisi dahilinde yaptığını söylemiştir. Fakat gerçek olan ise Kani BEKO'nun belediye önünden 04.30 gibi ayrılıp, gece Fikret OCAK ve diğer sendika yöneticileri ile Konak Otelinde buluşmasıdır. İşte tezgah ortada, zamanında işçiyi köle şartlarında çalışmasının imzasını atmış tüm yöneticiler bir araya gelmişti ve süreç sonunda eylemde işçilerin yanında gibi gözükken, garajların sendika temsilcilerinin de yardımıyla eyleme katılan işçiler tek tek fişlenmeye başlandı.

Hükümetin halk isyanından sonra başlattığı cadı avına benzer bir av da bugün İZELMAN'da yaşanmakta. Tek çare birlikte hareket etmekte. Belediye ve İZELMAN bürokratlarına en çokta Genel-İş bürokratlarına karşı işyerleri komitelerinde örgütlenerek işçinin bir araya geldiğinde nelere kadir olduğunu dostu da düşmana da gösterelim.

GENEL-İŞ ÜYESİ - İZELMAN ÇALIŞANI